



## РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ

МИТРОПОЛИТА БІЛОЦЕРКІВСЬКОГО  
І БОГУСЛАВСЬКОГО АВГУСТИНА

всечесному духовенству,  
боголюбивому чернецтву і всім вірним чадам  
Білоцерківської єпархії Української Православної Церкви

Днесь хрѣтосъ въ вѣдлѣемѣ раждаѣтсѧ ѿ дѣвы:  
днесь безначальный начинаѣтсѧ, ѿ слово воплощѣѣтсѧ:  
силы невныя радѣютсѧ, ѿ земля съ человекѣки веселѣтсѧ:  
волсви вѣцѣ дары принѣсѣтѣ: пастырѣе рожденномѣ дивѣтсѧ.  
мы же непрестанно вопіѣмъ: слава въ вышнихъ бгѣ,  
ѿ на земли миръ, въ человекѣцѣхъ бгѣволеніѣ

(стихира на хватитех служби Різдва Христового, глас 2-й)

### Христос рождається!

Всечесні отці, дорогі брати і сестри!

Із сердечною радістю вітаю всіх вас з великим святом Різдва Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа!

Сьогодні наші серця звернені до Божественного вертепу, до лона Матері Церкви, що на Святій Землі, і ми духовно прислухаємось до заклику євангельських пастухів: «Підемо до Віфлеєму і подивимось, що там трапилося, про що сповістив нам Господь» (Лк. 2, 15). Величезна подія всесвітньої історії – втілення в людському естві Другої Іпостасі Святої Трійці – відбулася не в багатому палаці, не в помешканні когось із сильних цього світу, не в поселенні, а в убогому вертепі за межами міста.

Як відомо, першими дізналися про Різдва Христове не царі і вельможі, а звичайні пастухи. Дивні діла Твої, Господи! Предвічно народжуючись від Отця, Син Божий, через Якого влаштовується світ, стає і Сином людським, щоб через Божественного Спасителя звершилось Божественне Провидіння про людство. Як багато ніжної турботи виявляється про нас! Хто має сміливість, а точніше, зухвалість, сказати тепер, що Бог залишив своє творіння?

Цілий минулий рік ми згадували сторіччя від часу трагічних подій великої держави, до якої тоді належала більша частини сучасної України, котрі змінили її долю. Але ж і тоді Господь явив один із прикладів великої турботи про Церкву і її вірних чад. Хіба не чудом був Собор 1917-18 років, який відбувся під свист куль і в атмосфері

загального божевілля? Було знищено вікові суспільні підвалини, зруйновано державний устрій, однак Церква встояла і навіть зміцніла, завдяки, в першу чергу, відновленню Патріаршества і обранням її Предстоятелем Святителя Тихона, який ввійшов до сонму святих новомучеників і сповідників Церкви Руської. Він був насправді «всім для всіх, щоб спасти хоча б деяких» (2 Кор. 9, 22). Любові, яка була серед православних християн минулого сторіччя, вистачило на те, щоб пережити найжахливіші події і одну із найбільших антихристиянських диктатур.

Але що може бути більшим випробовуванням для Церкви Христової, ніж гоніння? Звичайно, лише розкол. І ось вже двадцять п'ять років поспіль нашу Батьківщину Україну, яка є православна держава, збурює, послабляє і розділяє духовний розкол. Але і тут відбулося чудо: рівно через сто років після однієї події приходить інша. На останньому Архієрейському Соборі зачитувався лист-звернення до православних єпископів, в тому числі українських, від очільника спільноти в Україні, яка не перебуває в єдності зі світовим Православ'ям, тобто із Єдиною Святою Соборною Апостольською Церквою, де говорилось про бажання примирення. Щоб там не було і чим би не обернулося це в результаті, ми цілковито вітаємо діалог і бажання примирення через покаєння. Бо, за словом святителя Іоанна Златоустого, Господь «і справу приймає, і намір цінує, і діло шанує, і пропозицію хвалить». Так і ми смиренно просимо у Милостивого Отця, покрити немочі, зм'ягчити серця і просвітити розум, щоб подолати церковний розкол, який є причиною і розколу в суспільстві.

Мир, такий бажаний мир, сповіщає нам Різдво Спасителя: «Слава в вишніх Богу, і на землі мир, в людях благовоління!» (Лк. 2, 14). Син Божий, який став і Сином людським, приніс мир всім, хто вірує в Нього і слідує за Ним.

Тоді чому ж навколо нас, як і раніше, стільки конфліктів, навіть кровопролитних і братовбивчих? Чому продовжується ворожнеча між людьми, близькими за кров'ю? Чому народи, навіть християнські, повстають одні проти інших? Погляньмо на себе неупереджено і визнаймо, що часто прагнення до справжнього миру підмінюємо формальними, а інколи й фальшивими закличками, гаслами і нещирими вчинками. Відсутність смирення, покірності волі Божій, терпіння і милосердя до оточуючих приводить нас до розчаровуючої порожнечі.

Справжній мир дається лише Господом. Тільки тоді, коли йтимемо слідом за смиренням і лагідним Христом, ми знайдемо, отримаємо мирне життя в нашій земній Батьківщині і вічну радість в житті майбутньому.

Починає швидше битися серце і зволожуються очі багатьох із нас від думки про те, що, нарешті, на нашу багатостраждальну землю може прийти мир, спокій і добробут, коли брат обійме брата, розбрат припиниться, настане мир на Сході і Заході нашої країни.

Дорогі отці, брати і сестри, ще і ще раз вітаю всіх вас зі святом Різдва Христового, а також з Богоявленням та Новоліттям!

Богонемовля Ісус, народження Якого в Віфлеємі ми урочисто згадуємо і вшановуємо нині, хай благословить вас у Новому 2018 році миром, здоров'ям і усіма ласками, та сприяє у ваших добрих намірах і справах.

Благословення Господнє хай буде з усіма вами!

**Христос рождається – славте Його!**

Різдво Христове  
2017/2018 року Божого,  
м. Біла Церква

Смиренний  
з ласки Божої  
митрополит Білоцерківський і Богуславський

*+ Августин,*



## РОЖДЕСТВЕНСКОЕ ПОСЛАНИЕ МИТРОПОЛИТА БЕЛОЦЕРКОВСКОГО И БОГУСЛАВСКОГО АВГУСТИНА

всечестному духовенству,  
боголюбивому монашеству и всем верным чадам  
Белоцерковской епархии Украинской Православной Церкви

Днѣсь хрѣтосъ въ видлѣемѣ раждаетсѣ ѿ двѣи:  
днѣсь безначальный начинаетсѣ, и слово воплощаетсѣ:  
силы небныя радуютсѣ, и земля съ человекѣки веселитсѣ:  
волсви влцѣ дары приносятъ: пастырие рождѣнномѣ дивятсѣ.  
мы же непрестанно вопіемъ: слава въ вышнихъ бгѣ,  
и на земли миръ, въ человекѣцѣхъ бгволеніе

(стихира на хватитех службы Рождества Христова, глас 2)

### Хрѣтосъ раждаетсѣ!

Всечестные отцы! Дорогие братья и сестры!

С сердечной радостью поздравляю всех вас с великим праздником Рождества Господа Бога и Спаса нашего Иисуса Христа!

Сегодня наши сердца обращены к Божественному вертепу, к лону Матери Церкви, что на Святой Земле, и мы духовно внемлем призыву евангельских пастухов: «Пойдем в Вифлеем и посмотрим, что там случилось, о чем возвестил нам Господь» (Лк. 2, 15). Великое событие всемирной истории – воплощение в человеческом естестве Второй Ипостаси Святой Троицы – произошло не в богатом дворце, не в доме кого-то из сильных этого мира, не в поселении, а в убогом вертепе за пределами города.

Как известно, первыми узнали о Рождестве Христовом не цари и вельможи, а обыкновенные пастухи. Чудны дела Твои, Господи! Предвечно рождаясь от Отца, Сын Божий, через Которого устраивается мир, становится Сыном человеческим, чтобы через Божественного Спасителя совершилось Провидение о человечестве. Как много великой и нежной заботы проявляется о нас! Кто теперь имеет смелость, а, точнее, дерзость, сказать, что Бог оставил свое творение?

Весь прошлый год мы вспоминали столетие со времени трагических событий великой державы, к которой тогда принадлежала большая часть современной Украины, изменившие ее судьбу. Но и тогда Господь явил один из примеров великой заботы о Церкви и ее верных чадах. Разве не чудом был Собор 1917-18 годов, который состоялся под свист пуль и в условиях всеобщего безумия? Были

уничтожены вековые общественные устои, разрушен государственный строй, но Церковь устояла и даже окрепла, благодаря, в первую очередь, восстановлению Патриаршества и избранию ее Предстоятелем святителя Тихона, который вошел в сонм святых новомучеников и исповедников Церкви Русской. Он действительно был «всем для всех, чтобы спасти хотя бы некоторых» (2 Кор. 9, 22). Любви, которая была среди православных христиан прошлого века, хватило на то, чтобы пережить ужасные события и одну из крупнейших антихристианских диктатур.

Но что же может быть большим испытанием для Церкви Христовой, чем гонения? Конечно, только раскол. И вот уже двадцать пять лет подряд нашу Родину Украину, которую называют православным государством, одолевает, ослабляет и разделяет духовный раскол. Но и тут совершается чудо: ровно через сто лет после одного события, приходит другое. На последнем Архиерейском Соборе зачитывается письмо-обращение к православным епископам, в том числе украинским, от руководителя сообщества в Украине, которое не пребывает в единстве с мировым Православием, то есть с Единой Святой Соборной Апостольской Церковью, где говорится о желании примирения. Чтобы там ни было и чем бы ни обернулось это в итоге, мы полностью приветствуем диалог и желание примирения. Ибо, по слову святителя Иоанна Златоуста, Господь «и дело принимает, и намерение ценит, и дело почитает, и предложение хвалит». Так и мы смиренно просим у Милостивого Отца, покрыть немощи, умягчить сердца и просветить ум, чтобы преодолеть церковный раскол, который является причиной и раскола физического.

Мир, такой желанный мир, возвещает нам Рождество Спасителя: «Слава в вышних Богу, и на земли мир, в человецех благоволение!» (Лк. 2, 14). Сын Божий, ставший и Сыном человеческим, принес мир всем, кто верует в Него и следует за Ним.

Тогда почему же вокруг нас, как и раньше, столько конфликтов, даже кровопролитных и братоубийственных? Почему продолжается вражда между людьми, близкими по крови? Почему народы, даже христианские, восстают одни против других? Посмотрим на себя беспристрастно и согласимся, что часто стремление к подлинному миру подменяем формальными, а иногда и ложными призывами, лозунгами и неискренними поступками. Отсутствие смирения, покорности воле Божией, терпения и милосердия к окружающим приводит нас к разочаровывающей пустоте.

Истинный мир дается только Господом. Только тогда, когда будем идти вслед за смиренным и кротким Христом, мы найдем, получим мирную жизнь в нашей земной Родине и вечную радость в жизни будущей.

Начинает быстрее биться сердце и увлажняются глаза многих из нас от мысли о том, что, наконец, на нашу многострадальную землю может прийти мир, спокойствие и благополучие, когда брат обнимет брата, раздор прекратится, наступит мир и согласие на Востоке и Западе нашей страны.

Дорогие отцы, братья и сестры, еще и еще раз поздравляю всех вас с праздником Рождества Христова, а также с Богоявлением и Новолетием!

Богомладенец Иисус, рождение Которого в Вифлееме мы торжественно вспоминаем и чествуем ныне, да благословит вас в Новом 2018 году миром, здравием и всеми милостями Божьим и и содействует в ваших добрых намерениях и делах.

Благословение Господне да будет со всеми вами!

**Христосъ раждается – славите Его!**

Рождество Христово  
2017/2018 лета Божия,  
г. Белая Церковь

Смиренный  
милостию Божией  
митрополит Белоцерковский и Богуславский

*+ Августин,*